

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Fejlesztési Bizottság

2012/2063(INI)

22.6.2012

JELENTÉSTERVEZET

a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló 2011. évi uniós jelentésről
(2012/2063(INI))

Fejlesztési Bizottság

Előadó: Birgit Schnieber-Jastram

PR_INI

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY3

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló 2011. évi uniós jelentésről (2012/2063(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői, az Európai Parlament, valamint a Bizottság által elfogadott, az Európai Unió fejlesztési politikájáról szóló „Az európai konszenzus” című együttes nyilatkozat 9. és 35. cikkére¹,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés V. címére és különösen annak 21. cikke (2) bekezdésére, amely meghatározza az Unió nemzetközi kapcsolatokra vonatkozó elveit és célkitűzéseit, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az AKCS–EK partnerségi megállapodás (cotonoui megállapodás) 12. cikkére,
- tekintettel a Bizottságnak „A politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló 2011. évi uniós jelentésről” című munkadokumentumára (SEC(2011)1627),
- tekintettel a Bizottság szolgálatainak „A politikák fejlesztési célú koherenciájára vonatkozó 2010–2013. évi munkaprogramról” szóló munkadokumentumára (SEC(2010)0421),
- tekintettel a Bizottság „A politikák fejlesztési célú koherenciája – az egész Unióra kiterjedő megközelítés szakpolitikai keretének kialakítása” című közleményére (COM(2009)0458),
- tekintettel az uniós politikák fejlesztési célú koherenciájáról és a „hivatalos fejlesztési támogatás plusz” koncepciójáról szóló 2010. május 18-i állásfoglalására²,
- tekintettel a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló 2012. május 14-i tanácsi következtetésekre (9317/12. sz. dokumentum),
- tekintettel a Tanács „Változtatási program: az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” című 2012. május 14-i következtetéseire (9369/12. sz. dokumentum),
- tekintettel a Tanács 2012. március 16-i következtetéseire az elkövetkező évtized kereskedelmével, növekedésével és fejlődésével kapcsolatos uniós megközelítésről, (7412/12. sz. dokumentum),
- tekintettel a Tanács 2012. május 3-i következtetéseire a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítésről (9417/12. sz. dokumentum),
- tekintettel a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló 2009. november 18-i tanácsi következtetésekre (16079/12. sz. dokumentum),

¹ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

² HL C 161. E, 2011.5.31., 47. o.

- tekintettel a az Európai Unió DAC-OECD általi 2012. évi szakmai értékelésére,
 - tekintettel az Evert Vermeer Alapítvány „Az EU nyersanyag-politikája és a ruandai bányászat – a politikák fejlesztési célú koherenciája a gyakorlatban” című, 2012. februári tanulmányára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0000/2012),
- A. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208. cikke megállapítja, hogy az Unió fejlesztési politikájának elsődleges célja a szegénység mérséklése, valamint idővel annak felszámolása, ahogyan azt az „Európai konszenzus a fejlesztésről” meghatározza;

A politikák fejlesztési célú koherenciájának működőképessé tétele

1. üdvözli a politikák fejlesztési célú koherenciája érdekében tett uniós erőfeszítéseket; hangsúlyozza, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciája nem csupán jogi kötelezettség, hanem az elszámoltatható, átlátható, emberi jogokon alapuló és integrációra irányuló politikák lehetőséget kínálnak az EU-nak olyan egyenlőségen alapuló, fenntartható partnerségek kiépítésére a fejlődő országokkal, amelyek túlmutatnak a fejlesztési együttműködésen;
2. hangsúlyozza, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciája nem csak technikai kérdés, hanem elsősorban politikai felelősség, valamint hogy az Európai Parlamentnek – társjogalkotó és demokratikusan megválasztott intézmény lévén – alapvető feladata, hogy a kötelezettségvállalásokat konkrét politikákra váltsa;
3. ragaszkodik ahhoz, hogy továbbra is a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus – benne a politikák fejlesztési célú koherenciája fogalmának meghatározásával – maradjon az EU fejlesztési politikája elvi kerete, és a „változtatási program” összefüggésében történő bármely felülvizsgálatára vagy cseréjére csak a létrehozásáért felelős intézmények jóváhagyásával kerülhet sor;
4. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a politikák fejlesztési koherenciájára vonatkozó következő folytatólagos munkaprogram előkészületei során szélesebb körű párbeszédre van szükség az Európai Külügyi Szolgálattal, illetve a tagállamokkal és minden érintett féllel; egyetért abban, hogy kevesebb mutató használata – pontosabb és jobb nyomon követés mellett – működőképesebb keretrendszer és könnyebb nyomon követést eredményez;
5. felkéri a főképviselőt, hogy tudatosítsa az Európai Külügyi Szolgálaton (EKSZ) keresztül a politikák fejlesztési célú koherenciájának megvalósításában játszott szerepét;
6. javasolja, hogy tegyék a politikák fejlesztési célú koordinációját az EKSZ és a küldöttségek számára elsődleges célkitűzéssé a civil társadalmi szervezetekkel és más érintett felekkel folytatott politikai párbeszéd intézményesítése révén, a küldöttségek számára készített, a politikák fejlesztési célú koordinációjához igazított, az európai beruházók körében ismertség szerzését célzó iránymutatások által, azáltal, hogy a

küldöttségeket megbízzák a politikák fejlesztési célú koherenciájához kapcsolódó bizonyítékok, illetve a koherenciához vagy annak hiányához kapcsolódó esetek gyűjtésével, az országstratégiai dokumentumok politikák fejlesztési célú koherenciájára vonatkozó részének javításával és működőképessé tételével, illetve az EKSZ minden új alkalmazottjának szóló képzési program – lehetőség szerint a DG DEVCO részvételével történő – kidolgozása révén, hogy jobban megértsék és alkalmazzák a politikák fejlesztési célú koherenciáját; rámutat, hogy e feladat végrehajtásához megfelelő forrásokat kell biztosítani a küldöttségek számára, ha szükséges, akár a prioritások átcsoportosítása révén;

7. kiemeli, hogy az európai uniós küldöttségek központi szerepet játszanak a költségvetési támogatás tervezésében és kezelésében, és hogy ennek megfelelően kell forrásokat biztosítani számukra;

Az öt kiemelt területre vonatkozó specifikus ajánlások

Kereskedelem

8. sajnálatát fejezi ki, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciája szempontjából nem volt célravezető a Bizottság által általánosságban a kereskedelemről, illetve a kereskedelemről és a fejlesztésről elkészített két különálló jelentés közzététele;
9. sajnálja, hogy az egy főre jutó GDP képezi a az általános preferenciarendszer egyetlen támogathatósági kritériumát, mivel ez ellentétes lehet az EU fejlesztési célkitűzéseivel;
10. emlékeztet az európai partnerségi megállapodásokkal összefüggő ellentmondásokra, nevezetesen: a) hogy egyes országokat a megállapodás aláírására sürgettek még azelőtt, hogy a pontos feltételeket megállapították volna, b) hogy a fejlődő országoktól megtagadták az új iparágak import-/exportkorlátozásokkal történő védelméhez szükséges politikai teret; c) hogy a Bizottság javasolja 18 ország törlését a piacra jutásról szóló rendelet I. mellékletéből, valamint d) hogy a tárgyalások során az emberi jogi kérdéseket nem kezelik megfelelő módon;

Mezőgazdasági és halászati politika

11. üdvözli, hogy az EU elismerte a mezőgazdasági kistermelők jelentőségét az éhezés elleni küzdelemben;
12. emlékeztet arra, hogy a fejlesztéssel kapcsolatos kérdéseket be kell építeni az európai uniós agrárpolitika teljes döntéshozatali folyamatába;
13. sürgeti az EU-t, hogy erősítse meg az EU és az AKCS-országok közötti szállítói láncokat, valamint támogassa az AKCS-országokon belüli szállítói láncok megerősítését, mivel a két piac kölcsönös függésben fejlődik; javasolja az olyan modern piacirányítási eszközök alkalmazásának támogatását a fejlődő országokban, mint az átláthatóság, a kapacitásépítés, a műszaki szabályozás vagy a szerződésekkel kapcsolatos tárgyalásokra vonatkozó segítségnyújtás, pl. az EU–Afrika közös stratégia keretében;
14. úgy véli, hogy a halászati termékek uniós piacának mérete, valamint az európai uniós

lobogó alatt hajózó és európai uniós tulajdonban álló hajók által végzett tevékenységek földrajzi kiterjedtsége nagy felelősséget ró az Unióra annak biztosítása tekintetében, hogy halászati tevékenységei ökológiai és társadalmi fenntarthatóság szempontjából azonos normákra épüljenek uniós vizeken belül és kívül;

Éghajlatváltozás és energia

15. emlékeztet arra, hogy több figyelmet kell fordítani az uniós éghajlat-változási politikák és az uniós fejlesztési politikák közötti szinergiák maximalizálására, különösen az alkalmazott eszközök tekintetében, valamint a fejlesztés és/vagy az éghajlatváltozáshoz történő alkalmazkodás tekintetében tapasztalható közvetett előnyökre vonatkozóan.
16. üdvözli a „A szükössel való szembenézés: a víz, az energia és a föld kezelése az inkluzív és fenntartható növekedés érdekében” című, 2011/2012. évi európai fejlesztési jelentést, amely különösen fontos a bioüzemanyag-termelés vonatkozásában; kéri a Bizottságot, kövesse nyomon a jelentésben tett javaslatok sorsát;
17. felkéri a Bizottságot, hogy 2012 végéig tegye közzé a bioüzemanyagok társadalmi fenntarthatóságáról szóló jelentését és folytasson párbeszédet az érintett közösségekkel és helyi nem kormányzati szervezetekkel a jelentés kidolgozása során; rámutat, hogy a jelentésnek megfelelő módszertant kell követnie és fel kell térképeznie az európai bioüzemanyag-célkitűzéseknek az élelmiszer-biztonságra, földtulajdonjogokra és egyéb fejlesztési kérdésekre gyakorolt teljes hatását;
18. kéri a Bizottságot, vegye újra fontolóra a megújuló energiáról szóló irányelv megújuló forrásokból származó bioüzemanyagokra vonatkozó 2020-ig elérendő 10%-os célkitűzését;
19. sürgeti a Bizottságot, hogy javasoljon megfelelő, a politikák fejlesztési célú koherenciájához igazított módszertant a közvetett földhasználati változások hatásainak kiszámításához, aminek 2010 végéig kellett volna megtörténnie;

Biztonság

20. hangsúlyozza, hogy az európai uniós fegyverexport 2012-ben esedékes felülvizsgálatának átfogó információkon kell alapulnia a fejlesztési céloknak való megfelelés érdekében; rámutat, hogy a Tanács a katonai technológia és felszerelések kivitelének ellenőrzéséről szóló tizenharmadik éves jelentésének közzététele kérdéseket vetett fel a nyújtott adatok megbízhatóságát és használhatóságát illetően;
21. rámutat, hogy javítani kell a konfliktus utáni helyzetekben folyó békeépítés, humanitárius segélynyújtás és fejlesztési tevékenységek közötti koordinációt, „A segélyezés, a helyreállítás és a fejlesztés összekapcsolása” stratégiai keretrendszerével összhangban, a politikák fejlesztési célú koherenciája és a humánbiztonság elveinek megfelelően (ez utóbbit továbbra sem értékelik kellőképpen); emlékezteti a Bizottságot, hogy a Tanács 2009-ben felkérte instabil helyzetekre vonatkozó európai uniós cselekvési terv kidolgozására;
22. hangsúlyozza, hogy mivel a Tanács hagyományos fegyverek kivitelével foglalkozó

munkacsoportja az EU fegyverkivitelről szóló magatartási kódexéért felelős fő bizottság, elengedhetetlen a fejlesztési célkitűzések figyelembevétele e fórumon;

Migráció

23. hangsúlyozza, hogy az „agyelszívás” komoly problémákat okozhat a fejlődő országokban, különösen az egészségügy területén; ezért kéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a kékkártya-rendszer által a fejlődő országokra gyakorolt hatásokat és tegyen szükség esetén kiigazító lépéseket;
24. rámutat, hogy fejlesztési tanácsadókként célszerű bevonni a diaszpórákat és a diaszpórákból visszatérőket, és ez utóbbiak különösen fontosak az európai pénzügyi válság összefüggésében;
25. hangsúlyozza, hogy szükség van a kiegészítő jelleg paramétereinek további magyarázatára, illetve a migrációhoz kapcsolódó kérdésekkel foglalkozó külső és belső támogatások tervezésére és kezelésére irányuló, koherens és integrált, politikai és emberi jogi szempontokat érvényesítő intézményi párbeszéd megkezdésére;
26. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.